

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

The worst moment of life?

14 Aug, 04 - 18:00

Restday at N 61°56'29.5 E149°49'49", at a stony beach overlooking the wide Kolyma River and the Pik Aborigine in the west. Sunny with 6-8 m/s southwesterly wind, making paddling to complicated.

Recently I read an article by a polar scientist, who described in detail the agony he encountered every time he had to leave his tent during the dark polarnight on the Southpole, pull down his pants and take care of his needs. "The worst physical feeling a human can experience!" he wrote.

I beg to differ with a different opinion. One thing is for sure, he hasn't spent one single second a rainy autumn day in the hostile surroundings of the north Siberian taiga! Because, at the exact moment you pull your pants down, a massive black cloud of mosquitoes initiate an extremely itchy and painful attack, taking you to the brink of madness! I wouldn't wish my worst enemy the experience.

Recharging batteries during our rest day

I have a lot of respect for the common Siberian. Most likely one of the toughest humans on the globe. Not only does he suffer isolation and loneliness, but he constantly encounters the most extreme sides of nature. During summer he encounters a 40-45 degrees Celsius heat, followed by a an autumn of damp, wet and extremely rainy period of flooding and unbelievably big swarms of mosquitoes. This is followed by the coldest of winters, with temperatures at times below 80 degrees Celsius. A short spring follows with rain and mosquitoes. (Maybe this is the reason we meet so few Siberians?;-) But it is easy to notice that they really confront the hostile nature. They've constructed roads on the most complicated places, forced their way through with vehicles like tanks, their boats are made of steel, their motors extremely noisy and spews out loads of oil and petrol. They're definitely not in harmony with nature. Many beautiful mountainsides are scarred with human destruction and where people's been, and still are, there's many graveyards of machine carcasses. But today, after professionally exploring the world for 116 years, I am not romanticizing nature any more, I fully understand that you have to knock head against nature out here to survive. This is one thing those swarms of mosquitoes teach you whilst pulling your pants down!

Vilodag vid N 61°56'29.5 Ö 149°49'49", på en stenig strand med utsikt i väst över den breda Kolymafloeden och bergskedjan Pik Aborigien. Soligt med 6-8 sekundmeter vind som omöjliggör paddling.

Jag läste nyligen om en polarforskare vars värsta ögonblick var varje gång han under den iskalla sydpolsvintern, tvingades dra ned sina byxor och uträtta sina behov.

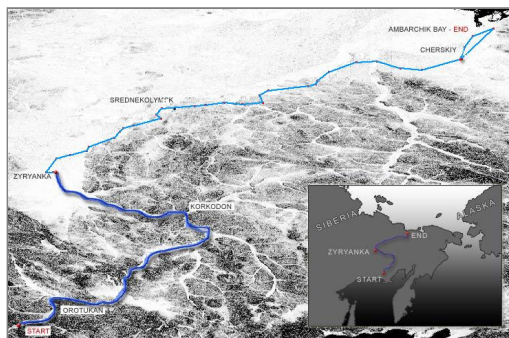
"Det måste vara det värsta en människa kan utsättas för!", skrev han.

Jag tillåter mig ha en avvikande åsikt i ämnet. Han kan inte ha tillbringat en endaste sekund en regnig höstdag i den ogästvänliga, täta och vassa nordsibiriska taigan! För så fort man drar ned byxorna, anländer den obligatoriska svärmen med ilsket surrande mygg och attacken ens nedre delar utsätts för, det vill man inte ens utsätta sin värsta fiende för!

Jag känner mycket respekt för den gemene sibiriern. Säkerligen en av de tåligaste av vår världs invånare som inte bara utsätts för isolering och ensamhet, utan ständigt utsätts får naturens nyckfullhet. Under sommaren utstår han 40-45 plusgrader, så följt av en osannolikt fuktig, regnig översvämningsperiod med enorma svärmar av mygg. Det följt av den kallaste av vintrar med temperaturer ibland ned till 80 minusgrader, följt av en kort regnig och myggig vår. (Kanske därför det är så få av dem kvar?;-) Men man ser att de verkligen går i konfrontation med den ogästvänliga naturen. Vägar har de gjort på de mest krångliga ställen, stångat sig fram med tanks, båtarna är av stål, motorerna oerhört bråkiga och spyr ut olja och bensin. De har inte varit skonsamma mot sin omgivning. Många sköna bergssidor har stora fula ärr. Där folk har varit, är det kyrkogårdar av skrot. Men jag har idag, efter 16 års professionellt resande, inga naturromantiska ideal kvar, utan jag har full förståelse att det är enda vägen för att överleva här ute. Hårt mot hårt. Det ser myggen till när man gör sinna naturbehov!

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

A day of Siberian civilization 13 Aug, 04 - 23:52

N 61 °56'29.5 E149°49'49"49, 30 km;s paddled, steaming hot day, light southerly wind

Kolyma is possibly the true home of contrast!

After our first week of terribly bad weather dominated

7/8 2004 - Beautiful weather but Mikael sick in the stomach 7/8 2004

Written by: Johan Ivarsson

E 25587030, N 6875692

Sunny and warm, almost no wind.

We woke up today to a bright and shiny sun and the best weather yet since we started the expediti

6/8 2004 - The cyclon has arived! 6/8 2004

Kolyma River, the cyclone E 25564460 N 6884620 8 degrees Celsius 6-14 m/s winds, cloudy and rainy, 25 km;s paddled.

When treetops started to crack, we decided to leave the river and put up c

 Powered by CONTACT 3 expedition software